

Förordning om ändring i förordningen (1988:842) om ersättning och belöning åt den som hjälper polisen;

utfärdad den 11 september 2014.

Regeringen föreskriver att 1, 5–7, 9, 11, 13 och 14 §§ förordningen (1988:842) om ersättning och belöning åt den som hjälper polisen ska ha följande lydelse.

1 § Den som ingriper för att hjälpa polisen eller en ordningsvakt att utföra en arbetsuppgift och som skadas till följd av det kan få ersättning av staten enligt bestämmelserna i denna förordning.

Sådan ersättning kan också betalas ut till den som på egen hand, innan en polisman eller en ordningsvakt har kommit till platsen eller på annat sätt tagit sig an saken, i nödvärn eller med laga rätt ingriper för att

1. avvärja ett påbörjat eller överhängande brottsligt angrepp mot annan eller annans egendom, eller
2. hindra angriparen från att komma undan.

5 § Ersättning betalas inte ut om

1. ingripandet inte var nödvändigt,
2. ingripandet med hänsyn till angreppets beskaffenhet och det angripnas betydelse var uppenbart oförsvarligt,
3. ingripandet skedde mot ett uttryckligt förbud från en polisman eller en ordningsvakt, eller
4. det finns andra särskilda skäl mot att ersättning betalas ut.

5 a §¹ Den som i nära anslutning till ett brott lämnar hjälp till den som har drabbats av brottet och i samband med detta drabbas av en sådan skada som avses i 4 § första stycket brottsskadelagen (2014:322) kan, om inte 1 § är tillämplig, få ersättning av staten för skadan med skäligt belopp.

Det som sägs i 3, 5, 6 och 7 §§ ska gälla även för ersättning enligt denna paragraf.

6 §² Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska, beroende på i vilken myndighets verksamhet skadan har uppkommit, pröva frågan om ersättning.

¹ Senaste lydelse 2014:325.

² Senaste lydelse 2001:44.

7 §³ En ansökan om ersättning görs till den myndighet som anges i 6 § inom ett år efter det att händelsen inträffade. Den ska innehålla en utredning om skadan och om den händelse som ligger till grund för ersättningsanspråket och de uppgifter som i övrigt behövs för att avgöra ersättningsfrågan.

9 §⁴ Statens rätt enligt 4 § mot den som är ansvarig för skadan ska bevakas av den myndighet som prövat ersättningsfrågan. Belopp under 500 kronor behövs dock inte bevakas.

11 §⁵ Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska, beroende på i vilken myndighets verksamhet frågan har uppkommit, pröva frågan om belöning.

13 §⁶ Beslut om ersättning enligt 1 och 5 a §§ får överklagas till Brottsoffermyndigheten.

Brottsoffermyndighetens beslut får inte överklagas.

Beslut i ärenden om belöning får inte överklagas.

14 §⁷ Ersättningen eller belöningen betalas ut av den myndighet som först har beslutat i ärendet.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015.

2. Brottsoffermyndigheten ska efter ikraftträdandet handlägga de ärenden om överklagande som har kommit in till Rikspolisstyrelsen men som inte har hunnit avslutas före utgången av 2014.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Gunnel Lindberg
(Justitiedepartementet)

³ Senaste lydelse 2001:44.

⁴ Senaste lydelse 2001:44.

⁵ Senaste lydelse 2001:44.

⁶ Senaste lydelse 2001:44.

⁷ Senaste lydelse 2001:44.